

Arrest

**nr. 98 621 van 11 maart 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat H. DEPONTHIERE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 augustus 2012 het Rijk binnen en diende op 13 augustus 2012 een asielaanvraag in. Op 23 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de edo-etnie te behoren en uit Benin City (Edo State) afkomstig te zijn. U heeft steeds met uw familie in Benin City verbleven. De moeder van uw vader is afkomstig van Bayelsa State en de vader van uw vader is van Edo State. U woonde sedert 1999 samen met uw partner, J. A., in Benin City. Jullie leefden in onmin met haar familie, gezien de vader van J. een moslim is en niet akkoord ging met jullie relatie. Uw partner had geen contact meer met haar familie en haar familie woonde ver van Benin City. U was handelaar in kledij en schoenen. U werd in (ongeveer) 2001 geïntroduceerd in een groep van militanten door de broer van uw vader, O. O.. Deze groep, "Jungle's", streed tegen de regering, tegen de corruptie en tegen de vervuiling in de Niger Delta en meer bepaald in Bayelsa State, op ongeveer een uur rijden van Edo State. Jullie taptten illegaal olie af van de Shell-maatschappij. Op een voor u onbekende datum in 2004 werd uw groep van dertien personen gevat tijdens het aftappen van olie door het leger en de mobile police. Elf personen werden gedood en één persoon werd gewond. U was net naar het toilet op dat moment. U vluchtte het bos in, maar u hoorde nog dat de gewonde persoon tegen de politie zei dat jullie met dertien waren. Hij vermeldde uw naam aan de politie en hij zei eveneens waar u woonde. Na drie dagen in het bos te hebben verbleven, ging u terug naar Benin City. Uw neef, O. O., vertelde u dat de politie was langsgeweest met een gewonde man op zoek naar u. Op een voor u onbekende datum in 2004 verliet u uw land van herkomst. U reisde met de bus naar Cotonou (Benin). Na ongeveer zes maanden vervoegde uw partner, J., en uw twee kinderen, F. en J., u. Na een jaar besloten jullie naar Ghana te gaan om er een beter leven te leiden. U verbleef er met uw gezin in Kumasi. Na vier jaar, ongeveer in 2010, gingen u en uw gezin naar Malabo (Guinée Equatoriale) omdat een vriend had gezegd dat er meer job kansen waren. Uw partner, J., reisde heen en weer tussen Guinée Equatoriale en Libië voor handelsdoeleinden. De oorlog brak uit in Libië en u hoorde niets meer van uw partner sedert eind januari 2011. De vader van uw partner vernam dat zijn dochter was verdwenen en verweet het u. Hij stuurde een groep mensen naar uw woning in Benin City. Er ontstond een gevecht. Uw vader kreeg na de aanval een hartaanval. Uw neef diende een klacht in bij de politie. U was verward na het verdwijnen van uw partner en zoon. U wilde een beter leven. Een vriend, A. D., hielp u aan documenten. U reisde in augustus 2012 per vliegtuig, in het gezelschap van uw dochter F., naar Amsterdam (Nederland). Jullie reisden verder naar België, alwaar u op 13 augustus 2012 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van een affidavit for attestation of facts neer van de High Court of Justice Edo State of Nigeria in the Benin Judicial division holden at Benin City, afgeleverd op 8 oktober 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omdat u (1) ter dood veroordeeld bent door de Benin High Court omdat u deel uitmaakte van een militante groep in de Niger Delta, Jungle's, die illegaal olie aftapte en (2) bang bent dat de familie van uw partner, J., u gaat doden omdat ze u haar verdwijning verwijten.

Vooreerst kan er geen enkel geloof worden gehecht aan uw verklaring lid te zijn geweest van een militante groep, "Jungle's", en bijgevolg om deze reden ter dood te zijn veroordeeld door uw autoriteiten. Uw verklaringen in dit verband zijn niet alleen uitermate vaag, maar bovendien ook erg incoherent en in het geheel niet overtuigend.

Met betrekking tot uw lidmaatschap van de groep, "Jungle's", dient het volgende te worden vastgesteld.

U stelde in 2001 lid te zijn geworden van "Jungle's", maar u kon niet meer zeggen wanneer precies in 2001 u lid werd (gehoorverslag, p. 5). Wanneer door het Commissariaat-generaal werd gepeild naar de grootte van de groep waar u deel van uitmaakte, antwoordde u ontwijkend "nogal groot. Sommigen zijn Ijaw, sommigen zijn Ogoni. Sommigen zijn van Delta, sommigen van Bayelsa. Ik ken ze niet allemaal" (gehoorverslag, p. 5). U bevestigde dat er een leider was in uw groep, Johnson, maar de volledige naam van uw leider kon u niet verstrekken. Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u enige namen kan verstrekken van leden van uw groep, haalde u E., J. en O. aan (gehoorverslag, p. 5), maar kon u niet meer namen geven. Bovendien kon u de volledige namen niet geven van de leden

die u vernoemde en wist u niet nader te preciseren waar J. en O. vandaan kwamen dan van Bayelsa [State] (gehoorverslag, p. 5). Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd enige namen van belangrijke leden van uw groep te verstrekken (buiten de broer van uw vader), bleek u er geen te kennen (gehoorverslag, p. 8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u andere (namen van) groeperingen kent die opkomen voor de Niger Delta, antwoordde u nogal vaag de militanten en dat er zijn in de regio van de Ogoni, Port Harcourt, Bayelsa en de Ijaw (gehoorverslag, p. 8). Wanneer vervolgens door het Commissariaat-generaal wordt aangedrongen om enige namen te geven van andere groepen die actief zijn in de Niger Delta, stelde u er geen te kennen (gehoorverslag, p. 8). U bleek evenmin enige namen van leiders te kennen die strijden voor de Niger Delta, alhoewel u zei dat het er "veel" zijn (gehoorverslag, p.8). De Movement for the Emancipation of the Niger Delta of MEND bleek u vreemd genoeg eveneens onbekend te zijn (gehoorverslag, p. 8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u belangrijke leiders van militante groepen in de Niger Delta kent die werden gearresteerd, zei u ontwijkend dat er veel mensen zijn gedood, dat u niemand kent die werd gearresteerd en dat iedereen overigens belangrijk is (gehoorverslag, p. 8). Wanneer door het Commissariaat-generaal vervolgens wordt gevraagd of uw antwoord inhoudt dat u geen namen kent van belangrijke leiders die werden gearresteerd, antwoordde u bevestigend (gehoorverslag, p. 8). U kon niet zeggen wanneer uw groep werd opgericht (gehoorverslag, p. 8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waar uw groep, "Jungle's", actief was, antwoordde u in Bayelsa State (gehoorverslag, p. 9). Wanneer door het Commissariaat-generaal werd gepeild in welke gebieden in Bayelsa State uw groep actief was, haalde u aan dat ze enkel actief waren in één dorp en bevestigde u dat dit het dorp was waar uw groep werd betrapt (gehoorverslag, p. 9). Er dient vastgesteld te worden dat u tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal maar liefst drie keer een andere naam gaf voor dit dorp. Aanvankelijk zei u dat het dorp waar uw groep werd gevat in 2004 Okokusu village was (gehoorverslag, p. 7). Wanneer later tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal u opnieuw de naam van het dorp werd gevraagd, zei u dat het ging om Akokos (gehoorverslag, p. 7), nog later tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal zei u dat het in Agoso was (gehoorverslag, p. 9). Redelijkerwijze kan er verwacht worden dat u eensluidende verklaringen aflegt over het dorp waar uw groep actief was en werd betrapt door de autoriteiten. Deze vaststelling alleen al ondermijnt de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen. Overigens kon u geen enkele andere naam geven van een dorp in de buurt van Agoso (gehoorverslag, p. 9).

Met betrekking tot de door u aangehaalde problemen omdat u actief was binnen deze groep, "Jungle's", dient het volgende te worden opgemerkt.

Op de vraag van het Commissariaat-generaal wanneer uw groep werd betrapt door de autoriteiten, zei u "lang geleden" (gehoorverslag, p. 5). Wanneer vervolgens door het Commissariaat-generaal wordt aangedrongen om dit preciezer in de tijd te situeren, zei u in 2004, maar u kon zich de precieze datum niet meer kan herinneren (gehoorverslag, p. 5). Nochtans gaat het hier om een ingrijpende gebeurtenis, die u er toe heeft aangezet om uw land van herkomst te verlaten, zodat er kan verwacht worden dat u deze gebeurtenis met meer precisie in de tijd kan situeren. U zei verder dat er van uw groep (van dertien personen op dat moment) één persoon gewond werd (die u vervolgens aan de politie verraadde). Op de vraag van het Commissariaat-generaal naar de naam van deze persoon, zei u te vermoeden dat het E. is, maar zijn volledige naam is u onbekend (gehoorverslag, p. 5). Merkwaaardig genoeg bleek u zich later tijdens hetzelfde gehoor voor het Commissariaat-generaal deze naam niet meer te herinneren (gehoorverslag, pp. 7 en 8). U kon verder niet zeggen wat er met deze gewonde man is gebeurd (gehoorverslag, p. 8), hetgeen niet aannemelijk is, gezien de getuigenis van deze man ongetwijfeld aan bod moet zijn gekomen toen uw zaak voor de rechtbank werd gebracht (gehoorverslag, p. 9). Niettegenstaande u stelde zeker te zijn dat u door de Benin High Court werd veroordeeld tot de dood, kon u niet zeggen op grond van welk wetsartikel u werd veroordeeld (gehoorverslag, p. 9). U kon evenmin zeggen wie uw zaak verdedigde voor de Benin High Court (gehoorverslag, p. 9). Het is verder niet aannemelijk dat uw neef, die de door u neergelegde Affidavit for attestation of facts liet opstellen, niet zou vermeld hebben dat u door de Benin High Court (die overigens merkwaaardig genoeg ook de Affidavit afleverde) effectief ter dood zou zijn veroordeeld in februari 2011, maar zelfs uitdrukkelijk stelde dat u Nigeria zeven jaar geleden zou hebben verlaten om te vermijden dat u zou worden veroordeeld tot de dood of tot levenslang (zie punt 5 van deze Affidavit). Wanneer u met deze vaststelling door het Commissariaat-generaal werd geconfronteerd, zei u dat er wordt vermeld dat u bij terugkeer de doodstraf zou moeten ondergaan (gehoorverslag, p. 10), maar uit de door u neergelegde Affidavit blijkt niet dat u ook daadwerkelijk werd veroordeeld tot de doodstraf omwille van uw lidmaatschap van de militante groep, "Jungle's", die overigens ook op geen enkele plaats wordt vermeld in de door u neergelegde Affidavit.

Uit het geheel van voorgaande vaststellingen, blijkt dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaring lid te zijn geweest van een militante groep in de Niger Delta, die door de autoriteiten zou zijn betrapd in 2004 en om deze reden uw land van herkomst te hebben moeten verlaten en later te zijn veroordeeld tot de dood in februari 2011. De vaststelling dat u in 2004 uw land van herkomst verliet en dit inmiddels al acht jaar geleden is, is niet afdoende om deze onwetendheden en incoherenties te verklaren. Een asielzoeker moet normaal bij machte zijn om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtverhaal weer te geven, daar het gaat om ingrijpende gebeurtenissen, die in het geheugen van de asielzoeker gegrift zijn. Ook beweerde u gedurende drie jaar naar de middelbare school te zijn geweest (gehoorverslag, p. 4), zodat een eventuele geringe opleiding evenmin een verantwoording kan zijn voor de vastgestelde onwetendheden.

De door u aangehaalde problemen met de familie van uw partner, J., zijn van gemeenrechtelijke aard en houden geen verband met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie voor de toekenning van asiel (politieke of religieuze overtuiging, nationaliteit of ras of het behoren tot een sociale groep. U verklaarde immers dat haar familie u verwijt dat J. niet is teruggekeerd uit Libië en om deze reden uw familie zou hebben aangevallen, waarna uw vader aan een hartaanval zou zijn overleden (gehoorverslag, p. 10). U zou bij uw terugkeer worden gedood door de familie van J. (gehoorverslag, p. 4) Er zijn echter evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij terugkeer naar uw land van herkomst. U maakte immers geenszins aannemelijk dat u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst of dat u bij een terugkeer geen beroep op hen zou kunnen doen. Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd of u niet een regeling zou kunnen uitwerken met de familie van J. of bescherming hiervoor zou kunnen vragen bij uw autoriteiten, zei u dat in Nigeria deze zaken zo niet gebeuren, maar u kon ook niet meer toelichting geven waarom u geen beroep zou kunnen doen op uw nationale autoriteiten (gehoorverslag, p. 9), te meer daar er geen geloof kan worden gehecht aan uw problemen met de autoriteiten omwille van uw lidmaatschap van de militante groep, "Jungle's". U haalde nog aan dat de vader van uw partner niet akkoord was met jullie relatie. Uw partner was christen en haar vader was moslim (gehoorverslag, pp. 3 en 10). Uit uw verklaringen blijkt echter niet dat u omwille van deze reden genoodzaakt was om uw land van herkomst te verlaten. U stelde sedert 1999 samen te wonen met uw partner (gehoorverslag, p. 4) en tijdens jullie verblijf in Benin City tot uw vertrek in 2004 geen problemen te hebben gekend met haar familie, gezien J. niet meer naar huis mocht en haar familie ver van Benin City woonde (gehoorverslag, p. 10). Verder legde u erg vage verklaringen af over de "aanval" op uw familie. Zo kon u deze aanval niet nader preciseren in de tijd dan "een jaar en enige maanden geleden" (gehoorverslag, p. 10). Ook het overlijden van uw vader kan u niet nader preciseren dan "een jaar en wat maanden geleden" (gehoorverslag, p. 3). Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u een document heeft dat het overlijden van uw vader kan staven, verwees u naar de door u neergelegde Affidavit, maar uit dit stuk blijkt nergens dat uw vader zou zijn overleden, laat staan ten gevolge van een aanval van de familie van uw partner, die overigens evenmin wordt vermeld in deze Affidavit. U kon verder niet zeggen welk gevolg de politie aan de klacht van uw neef heeft gegeven met betrekking tot de aanval (gehoorverslag, p. 10). Redelijkerwijze zou er toch verwacht worden dat u dit zou hebben opgevolgd (via uw neef), al was het maar om uw eigen situatie bij terugkeer beter te kunnen inschatten. Uit voorgaande vaststellingen blijkt duidelijk dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen.

De door u voorgelegde affidavit for attestation of facts van de High Court of Justice Edo State of Nigeria in the Benin Judicial division holden at Benin City, afgeleverd op 8 oktober 2012, kan bovenstaande conclusies niet wijzigen. Dit document betreft slechts een kopie, waaraan bijgevolg geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht. Bij gebrek aan authentieke documenten kan uw identiteit evenmin worden vastgesteld. U legde evenmin enig ander document voor ter staving van uw reisweg of de door u aangehaalde feiten (onder meer in verband met uw veroordeling door de Benin High Court en het overlijden van uw vader).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissing op grond artikel 63 *juncto* 39/2, §1 van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

2.2. Verzoeker roept als “*Enige middel*” de “*Schending van de motiveringsplicht*” in.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoeker vroeg asiel aan omdat hij in Nigeria werd vervolgd en ter dood veroordeeld omwille van zijn activiteiten voor een groep militanten, en tevens wordt gevisieerd door de familie van zijn partner die hem verantwoordelijk achten voor haar verdwijning.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 21 november 2012, nr. 221.449; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.3. Verzoeker heeft reeds in 2004 Nigeria verlaten. Hij verbleef eerst een jaar in Benin maar ging er weg “*Het was moeilijk*”. Hij verbleef daarop gedurende vier jaar in Ghana waar hij “*probeerde een handel op te starten*”, en ging vervolgens naar Guinee Equatoriale omdat “*Een vriend zei dat er in Guinee meer joboportunities waren*”. Uiteindelijk reisde hij in augustus 2012 op illegale wijze naar België omdat hij “*verward*” was en “*nergens slapen*” kon (gehoorverslag CGVS, p.6).

3.4. Voor zover verzoeker om economische redenen jarenlang opeenvolgend in verschillende Afrikaanse landen heeft verbleven, en uiteindelijk naar België migreerde kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij zijn verschillende verblijfplaatsen adstrueert aan de hand van documenten, minstens zijn identiteit en reisweg naar Europa aantoonde. Dit is echter niet het geval. Verzoeker verklaarde dat hij een “*ECOWAS-id-card*” heeft doch legt deze niet neer. Verzoeker verklaarde aanvankelijk over geen paspoort te beschikken en er nooit één te hebben gehad (verklaring DVZ), doch voegt bij het verzoekschrift een kopie van de voorzijde van een paspoort en van de bladzijde met identiteitsgegevens. Ter terechtzitting wordt het paspoort niet neergelegd zonder dat hiervoor aanvaardbare toelichtingen worden gegeven. Dit ondermijnt zijn bewering illegaal te hebben gereisd te meer nu verzoeker met een minderjarige dochter reisde en zijn verklaringen inzake zijn illegale reisweg geenszins kunnen overtuigen en hij noch de nationaliteit kent van het vals paspoort of de naam van de vliegtuigmaatschappij. Verzoeker kan zelfs niet toelichten waarom hij überhaupt naar Europa diende te komen. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor deze vaagheden en hiaten. Aldus stelt de Raad vast dat verzoeker zelf erkent dat hij alvorens zijn komst naar België probleemloos in verschillende

Afrikaanse landen kon verblijven, en deze telkens verliet om louter economische redenen, en evenmin naar België vluchtte omdat hij nood had aan internationale bescherming. Integendeel uit de affidavit van 11 februari 2013 blijkt dat verzoeker naar België kwam om goederen aan te kopen die hij in Equatoriaal Guinee zou verkopen.

3.5. Wat zijn beweerde problemen betreft in Nigeria wijst de commissaris-generaal terecht op tal van vaag- en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen die de geloofwaardigheid ervan onderuithalen. Indien verzoeker deel heeft uitgemaakt van een militante, illegale groep dan kan verwacht worden dat hij hiervoor een meer dan normale belangstelling toonde en weet waarom en met wie hij opereerde. Verzoeker is echter geheel onbekend met deze militante groep, met de andere leden van zijn groep waarvan hij slechts een aantal voornamen noemt wat bezwaarlijk significant is. Hij kent de leider niet, noch de achtergrond van andere leden en blijft vaag over de grootte van de groep, wist niet wanneer de groep werd opgericht, noch wanneer hij zelf bij de groep aansloot. Hij verklaart dat ze slechts in één dorp actief waren terwijl hij drie verschillende dorpsnamen opgeeft. Verzoeker kende evenmin andere militante groeperingen die in de regio actief waren, noch belangrijke leidinggevende militanten. Tenslotte kon verzoeker ook het incident waarbij de groep betrappt werd door de autoriteiten op het aftappen van olie en 11 van de 13 leden werden vermoord niet overtuigend beschrijven, niet in de tijd situeren en wist zelfs niet met zekerheid wie het andere lid was dat de aanval overleefde en hem aangaf bij de autoriteiten. Verzoeker kan geenszins worden bijgetreden waar hij argumenteert dat de feiten "*zich enige tijd geleden afspeelden*", en daarom "*niet kan verwacht worden dat hij de zeer specifieke vragen onmiddellijk beantwoord*". Er mag immers verwacht worden dat de voorgehouden feiten, die een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed zijn geweest op verzoekers verdere leven, in het geheugen zouden gegrift zijn zo zij zich in werkelijkheid zouden hebben voorgedaan. Verzoekers voorgehouden problemen met de Nigeriaanse autoriteiten omwille van zijn activisme voor een groep militanten komen dan ook verzonnen voor.

3.6. De neerlegde fotokopie van een affidavit van 8 oktober 2012 (waarvan hij opnieuw een fotokopie opstuurt op 19 februari 2013) en van 11 februari 2013 doen evenmin afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag nu aan een fotokopie geen bewijswaarde kan worden gehecht daar het gemakkelijk te vervalsen is aan de hand van allerhande knip- en plakwerk. Bovendien is de affidavit geen authentieke akte maar louter een bevestiging van de daarin vermelde eenzijdige verklaring op de daarin bepaalde dag. Het bewijst geenszins dat de eenzijdige verklaring zelf waarachtig is, temeer nu de affidavit van 8 oktober 2012 werd afgelegd door verzoekers neef en dan ook bezwaarlijk als objectief kan worden aanzien. De affidavit van 11 februari 2013 kan evenmin verzoekers relaas ondersteunen nu een advocaat dient te weten welke maatregelen de staat treft en welke strafprocedure wordt gevolgd wanneer een persoon een misdadig begaat waarop een levenslange opsluiting of de doodstraf staat. Dat deze advocaat het bij loutere verklaringen houdt, zonder overigens zijn identiteit aan te tonen, kan slechts wijzen op het gefabriceerd karakter van het document.

3.7. Verzoeker voert aldus slechts loutere beweringen aan over de voorgehouden problemen met de familie van zijn partner J. Indien verzoekers partner moeilijkheden had toen zij in Libië vertoefde dan wordt niet aangetoond waarom hij hierdoor problemen kende met haar familie. Verzoekers argument dat hij gevisieerd werd om godsdienstige redenen acht de Raad niet aannemelijk nu verzoeker al jarenlang gehuwd was en zijn moslim schoonvader er geen problemen mee had dat zijn dochter zich reeds voor haar relatie met verzoeker bekeerd had tot het christendom, en zij jarenlang konden samenwonen. Voorts dient te worden vastgesteld dat zelfs indien verzoeker belaagd zou worden door de familie van zijn vermiste partner, redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij hiervoor de bescherming inroept van de Nigeriaanse autoriteiten, nu hij zoals blijkt uit wat voorafgaat geenszins aannemelijk maakt dat hij in hun negatieve aandacht staat.

3.8. Verzoeker onderneemt verder in het verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind. Verzoeker toont aldus niet aan dat zijn komst naar België op andere dan migratie redenen is gesteund. Aldus kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekers verklaringen bedrieglijk zijn en het asielaanvraag klaarblijkelijk gefabriceerd en verzonnen voorkomt. De Raad dient bijgevolg vast te stellen na een grondig heronderzoek van de

stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Evenmin toont verzoeker aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.10. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK